

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 12. Jacobi Cantelmi Cardinalis fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67633)

Sæc. XVII.
A.C. 1702.

§. XII.

Jacobi Cantelmi Cardinalis fata.

Hunc paulopost morte sequebatur Jacobus Cantelmus patria Neapolitanus ex Ducali Principum Popoliensium genere satus. Hic militiæ Sacræ dicatus, atque omnibus scientiis huic statui congruis uberrime excultus, patrocinante Francisco Barberino Cardinale Romam evocabatur, ubi Romanis Prælatis accensitus, virtutum ac meritorum fama Odescalchi Cardinalis amicitiam sibi conciliabat, a quo, quamprimum sub Innocentii XI. nomine Petri Cathedram concenderat, pinquissima S. Antonii Abbatia auctus, per plures annos Melitæ Inquisitoris munere fungebatur: Inde reversus Venetiam, Helveticam & Polonicam legationem obibat, atque ab Alexandro VII. ad Josephi Romanorum Regis inaugura-
Vid. supra
rationem Augustam Videlicorum de- l. 211. §. 24.
cretus, ab eodem Pontifice Romanam pag. 73.

Purpuram, & Capuanum Archiepiscopatum obtinuit: Mortuo autem hoc Pontifice Innocentius XII. ejusdem Successor Cantelmo Neapolitanum Archiepiscopatum cessit, cui etiam Ecclesiæ hic Cardinalis per undecim omnino annos præfuit, & gravissimas pertulit mole-

Sæc. XVII. molestias, exorto sæpius Procerum,
A. C. 1702. populique tumultu contra S. Inquisitionis tribunal, uti supra memoravimus; Collidebatur insuper cum ipso summi Pontificis Nuntio propter Regium Monasterium sanctæ Claræ: Postremo quoque vitæ suæ anno minus sibi propitium experiebatur summum Pontificem; cum enim Andegavensem Ducem primus Neapoli tanquam legitimum Hispanicæ Monarchiæ hæredem, ac Neapolis Regem proclamaret, eique tecto capite ipsius S. Evangelium deosculandum præberet, imo etiam prandenti aquam lavandis manibus affunderet, id tanquam præcox, nimisque abjectum obsequium Cardinali honore indignum a Papa, & Purpuratorum Collegio habebatur, quapropter a summo Pontifice objurgatus, declarare coactus est, hoc obsequii genus deinceps Cardinalitiæ dignitati nequaquam noxæ fore: Hæc tamen submissio Cantelnum minime ab Aulicorum infectatione immunem reddiderat; cum enim Escalonæ Dux Neapolitani Regni Prorex quemdam Austriacis partibus ad dictum vi ex Ecclesia extrahi jussisset, Cantelmus læsam immunitatem vindicans, Proregem, cunctosque hujus violentiæ participes diris devovit, ipso summo Pontifice potius Cardinalis,

quam

quam Proregis caussæ patrocinante: Sæc. XVII.
inde vero Dux ira commotior, Cardi- A.C. 1702.
nalem tanquam juratum Hispaniæ ho-
stem apud Regem accusavit, tantum-
que effecit, ut Cantelius Regiæ indi-
gnationis severitatem declinaturus Nea-
polin deserere statueret; priusquam
vero suum exequeretur propositum, Mo-
nialem, Machiæ Principissam, quæ
cum sua Sorore in eodem Asceterio
capitali odio dissidebat, armata vi ex
monasterio rapi, atque in aliud detrudi
jussit, inde vero, aliisque ex caussis
tam fatale sibi faceſſivit negotium, ut
tædio consumptus, die undecima De-
cembris inopina morte decederet, post-
quam sexagesimum ætatis suæ annum
emensus erat.

§. XIII.

Clementis XI. summi Pontificis collisio cum Cæſare.

Principum de Hispanica Monarchia *Lettr. Hist.*
contententium dissidia haud parum *Mars*
Clementis XI. Pontificatum agrava- *pag. 236.*
bant; quamvis enim communis Patris *Vit. Clem.*
officia palam adimplere, summopere sol- *XI. tom. I.*
licitus effet, eorum tamen, qui alterutrius
partis commoda præcipue circa Nea-
politanum Regnum Sedi Apostolicæ
clientelari jure obnoxium promovere
Hist. Eccles. Tom. LXVII. D cer-